

क्षरेण कैलासाच्छिवः सर्वैर्धर्मिगिरिः । गौरान्तु पर्वत-
 श्रेष्ठं हरितालमयं प्रति । हरिण्यष्टकः समृद्धान्
 दिव्योपधिमयो गिरिः । तस्य पादे महद्दिव्यं सरः
 काञ्चनबालुकम् । रम्यं विन्दुसरो नाम यत्र राजा
 भगोरथः । गङ्गार्थं स तु राजर्षिर्वास वज्रलाः समाः ।
 “दृश्यते भासुरा रात्रौ देवी त्रिपथगा तु सा । अन्त-
 रिप्तं दिवं चैव भावयित्वा भुवङ्गता । भवोत्तमाङ्गे
 यतिता संरुद्धा योगमायया । तस्या ये विन्दुः केचित्
 रुद्धायाः पतिता भुवि । कतन्तु तैर्वज्रसरस्ततो विन्दु-
 सरः स्मृतः ।” “लोणि प्राचीमभिमुखं प्रतीचीन्लोण्य-
 यैव तु । स्तोतांसि त्रिपथायास्तु प्रत्यपद्यन् सप्तधा ।
 नलिनी ह्लादिनी चैव पावनी चैव प्राच्यगा । सीता
 चक्षुश्च सिन्धुश्च तिस्रस्ता नै प्रतीच्यगाः । सप्तमी त्वनुगा
 तासां दक्षिणेन भगोरथम् । तस्मात् भागोरथी सा
 वै प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् । सप्त चैताः ज्ञायन्ति व-
 र्धन्तु हिमवाङ्मयम् । प्रकृताः सप्त नद्यस्तु शुभा वि-
 न्दुसरोद्भवाः । तान् देशान् ज्ञायन्ति च स्वेच्छप्रायांस
 सर्वशः । प्रगेवान् कुकुरान् रौध्रान् वर्धरान् यवनान्
 खड्गान् । पुलिकांस कुन्त्यांस चक्रेकोक्याम्बरांस यान् ।
 कृत्वा हिवा हिमवन्तं प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् । अथ
 वीरमरुत्तैव कालिकांसैव गङ्गिकान् । तुषारान् वर्ध-
 रानङ्गाननुष्णान् पारदान् यकान् । एतान् जनपदां-
 शन्तुः ज्ञायन्तिदोदधिङ्गता । दरदोर्जगुडांसैव गान्धा-
 रानौरसान् कुहून् । शिवपौरानिन्द्रमरुन् वसतीन् सम-
 तेजसा । सैम्बवातुर्वसान् वर्बान् कुपथान् भीमरोमकान् ।
 गुनासुखोर्दोर्बर्मरुन् सिन्धुदेशाक्षिप्रेयते । गन्धर्वान्
 किन्नरान् यक्षान् रक्षोविद्याधरोरगान् । कलाप्रयास-
 कांसैव तथा किंपुरुषाक्षरान् । किरातांसं पुलिन्दांसं
 कुहून् वै भारतानपि । पाञ्चालान् कौशिकान् भन्-
 स्नान् मागधाङ्गान्तथैव च । ब्रह्मोतरांसं वज्रांसं ताम्ब-
 लिप्रांसंथैव च । एतान् जनपदानायां गङ्गा भाव-
 यते शुभा । ततः प्रतिष्ठता विन्ध्ये प्रविष्टा दक्षिणो-
 दधिम् । ततस्तु ह्लादिनी पुण्या प्राचीनाभिमुखा ययौ ।
 ज्ञायन्त्युपकांसैव निपादानपि सर्वशः । धीवरान्धभि-
 कांसैव तथा नीलमखानपि । केकरानेकणांसं किराता-
 नपि चैव हि । कानिन्दगतिकांसैव कुशिकान् स्वर्ग-
 भीमकान् । सा मण्डले सप्तदूत्य तीरे भूत्वा तु सर्वशः ।
 ततस्तु नलिनी चापि प्राचीमेव दिगं ययौ । कुप-

थान् ज्ञायन्ती सा इन्द्रदुम्भरांसपि । तथा खर-
 पथान् देशान् वेतशङ्खुपथानपि । मध्येनोज्ञानकम-
 रुन् कुथमावरणान् ययौ । इन्द्रद्वीपसमीपे तु प्रविष्टा
 लवणोदधिम् । ततस्तु पावनी प्रायात् प्राचीमायाङ्ग-
 वेन तु । तोसरान् ज्ञायन्ती च चंसमाभान् समूहकान् ।
 पूर्वान्देशांसं सेवन्ती भिक्षा सा वज्रधा गिरिम् । वणे-
 मावरणान् प्राप्य गता साक्षसञ्ज्ञानपि । सिङ्गा पर्वत-
 मेरुं सा गत्वा विद्याधरानपि । शैलमण्डलकोष्ठन्
 सा प्रविष्टा महत्सरः । तासां नद्युपनगद्योऽन्याः शत-
 योऽथ सहस्रशः । उपगच्छन्ति ता नद्यो यतो वर्धति
 वासवः । “हेमकूटस्थं पृष्ठे तु सर्पाणां तत् सरः स्मृ-
 तम् । सरस्वती प्रभवति तस्माज्ज्योतिष्मती तु या ।
 अथगाढे ह्युभयतः सप्तद्वौ पूर्वपश्चिनौ । सरो विष्णुपदं
 नाम निधये पर्वतोत्तमे । यस्मादग्ने प्रभवति गन्धर्वानु-
 कूले च ते । मेरोः पार्श्वान् प्रभवति हृदयन्दप्रभो
 महान् । जम्बूचैव नदी पुण्या यस्यां जाम्बूनदं
 स्मृतम् । पयोदस्तु हृदो नीलः स शुभः पुण्डरीकवान् ।
 पुण्डरीकात् पयोदाश्च तस्माद्देहं संप्रसूयतः । सरसस्तु
 सरस्वतेतत् स्मृतमुत्तरमानसम् । मृग्या च मृगकाला
 च तस्माद्देहं सम्प्रसूयतः । हृदाः कुरुषु विस्थाताः
 पद्ममीनकुलकुलाः । नाम्ना ते वै जया नाम द्वादशी
 दधिसन्धिभा । तेभ्यः शाला च माध्वी च द्वे नद्यो
 सम्प्रसूयतः । किंपुरुषाद्यानि यान्यष्टौ तेषु देवी
 न वर्धति । उज्जिदान्युदकान्यत्र प्रवहन्ति सरिद्वराः ।
 वडाहकश्च ऋषभो यक्रो मैनाक एव च । विनियिष्टाः
 प्रतिदिशं निमग्ना लवणास्तु धिम्”

भारतवर्षे नदीभेदाः वराहपु० उक्तम् यथा “गङ्गा
 सिन्धुः सरस्वती शतद्रुः वितस्ता विपाशा चन्द्रभागा
 सरयुः यमुना इरावती देविका कुहूः गोमती धूतपापा
 वाङ्गदा दण्डवती कौशिकी निःक्षीरा गण्डकी चक्षुष्मती
 लोहितता च इत्येता हिमवत्पादनिर्गताः । वेद-
 व्रती वेदवती सिन्धुः अर्षणा चन्द्रना सदाचरा रोहि-
 पारा चर्मन्वती विदिशा वेदवती वयन्ती च इत्येताः
 पारिपालोद्भवाः । योषा ज्योतीरघा नर्मदा सुरसा
 सन्दाकिनी दशाणां चित्तकूटा तमसा पिप्पला कर-
 तोया पिशाचिका चित्तोत्पला विषला वज्रुला बालुका-
 वाहिनी शुक्तिमती विरजा पङ्क्तिनीरिणी च इत्येतां
 ऋक्षपर्वतप्रसूताः । मणिजात्रा शुभा तापी पयोष्णी